

Parlem amb la Sra. Teresa Vila Gracieta, responsable de Protocol de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat durant 18 anys

(Per Juan Pablo Torrents-Faura)

“El protocol quan tot surt bé no es nota, però quan no es així, es troba a faltar”

Trajectòria acadèmica i professional

La Teresa Vila ha estat fins fa molt poquet, Cap de Protocol de la segona ciutat més gran de Catalunya: L'Hospitalet de Llobregat. El passat mes de setembre va ser guardonada per l'Associació Catalana de Protocol i Relacions Institucionals, (ACPRI) com a “Mestre de Protocol” juntament amb altres veterans d'aquesta professió en un acte que va tenir lloc al Palau de Pedralbes de Barcelona, en la seva primera edició. També fou distingida el 2011 amb el Premi ACPRI en categoria professional.

Acadèmicament, Teresa Vila és Tècnica Superior en Relacions Públiques per la UB, experta en Protocol i Cerimonial, ha estat docent de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya i de l'Escola Superior de Protocol i Relacions Institucionals, (ESPRI).

L'any 1992 va ser cap adjunta al departament de Relacions Públiques i Protocol de l'Ajuntament de L'Hospitalet fins l'any 1994, on va passar a ocupar el càrrec de responsable d'aquest departament fins el passat mes d'agost de 2011.

Teresa, què és per a tu el protocol?

Ordre i organització: Saber quina és la representativitat d'aquelles persones que intervenen en un acte, situar a cadascú en el lloc que li correspon i aconseguir la comunicació entre les institucions i les persones.

És, en definitiva, la posada en escena de les activitats que realitzen les institucions oficials i les empreses dirigides als seus públics, aplicant unes normes establertes, respectant les tradicions i utilitzant el sentit comú i la bona educació. El protocol quan tot surt bé no es nota, però quan no es així, es troba a faltar.

Com i quan comences a estar relacionada amb el món del protocol i les Relacions Institucionals?

Vaig iniciar la meua tasca l'any 1974, al passar a ser secretària particular de l'alcalde de L'Hospitalet. En aquells moments en els ajuntaments i encara que L'Hospitalet és la segona ciutat de Catalunya, hi treballàvem poca gent i havíem de fer de tot. Gràcies a altres companys amb més experiència i els llibres que tenia a l'abast podia desenvolupar la meua feina. S'ha de tenir present però que els actes que s'organitzaven en aquells moments no eren tan complexos com els actuals. Amb posterioritat ja es van iniciar cursos de formació sobre Protocol i Cerimonial, circumstància que vaig aprofitar per tecnificar els meus coneixements.

L'any 1980 em van oferir anar a l'empresa privada i no vaig tornar a l'ajuntament fins l'any 1992 per als Jocs Olímpics. Aleshores, ja s'havia creat el Departament de Protocol i vaig accedir-hi com a responsable adjunta fins l'any 1994 que, amb el canvi d'alcalde, vaig passar a ser-ne responsable fins l'agost del 2011 que em vaig jubilar.

Havent estat Responsable de Protocol de l'Ajuntament de l'Hospitalet, Com s'organitza el Departament de Protocol dintre del Consistori?

El Departament de Protocol des de que me'n vaig fer càrrec, ha tingut al llarg del temps diferents formes d'organització, ja que en un principi acollia tot els temes relacionats amb Relacions Públiques a més del Protocol. Posteriorment, donat l'abast que va anar adquirint, es van separar els temes de RR.PP i Comunicació dels estrictament relacionats amb Protocol.

Fins fa 8 mesos, data en que em vaig jubilar, el departament estava format per dos administratius, una tècnica de protocol i jo com a responsable de l'oficina, a més de dos subalterns que donaven assistència a la instal·lació on habitualment es realitzen els casaments civils. Aquest Departament de Protocol depèn directament del Gabinet d'Alcaldia.

Un/a bon cap de protocol i relacions institucionals ha de ser...

Una persona ordenada, discreta que s'identifiqui amb la seva feina, que sigui capaç d'aplicar les tradicions i costums del lloc o institució per la qual treballa, utilitzant però un protocol pràctic, que s'adapti a les exigències del seu cap sense deixar de ser un bon professional, respectant a totes aquelles persones amb les quals treballa sense tenir en compte les diversitats polítiques. Que tingui habilitats socials que li permetin dialogar, bon comunicador, i que a més de ser una persona formada estigui oberta a continuar aprenent.

Quins estudis creus que són necessaris per a un bon professional del Protocol del segle XXI?

Preparació universitària, domini d'idiomes, noves tecnologies i totes aquelles disciplines que puguin beneficiar-lo en el desenvolupament d'aquesta feina que ha de ser vocacional.

Explican's que va significar per a tu rebre el premi de "Mestre de Protocol", el passat mes de setembre, per part de l'ACPRI.

En primer lloc, satisfacció i agraïment a ACPRI per haver tingut aquesta iniciativa. Amb aquest homenatge es va fer palés l'esforç i dedicació de moltes persones presents i absents en aquesta professió. Penso que a partir d'ara el nostre nom no quedarà en l'oblit.

En segon lloc, com vaig dir quan l'Associació em va lliurar el Premi Nacional de Protocol 2011 a la trajectòria professional, és un honor que hagin estat els mateixos companys de professió que així ho hagin decidit.

Ens pots explicar alguna anècdota sobre Protocol a l'Ajuntament?

És difícil explicar anècdotes sense perdre la discreció, sempre pots comprometre a qui no voldries.

Per últim, creus que és urgent canviar el reial decret de precedències de 1983, (o no), i perquè?

Encara que ha estat una eina molt útil, crec que és urgent modificar-lo i necessari adaptar-lo a les noves exigències, és una reflexió que des de l'any 1995, en què es va celebrar el primer Congrés Internacional de Protocol (a Oviedo), la majoria de professionals ve fent i demanant aquest canvi, però sorprenentment no es fa res, a vegades perquè, segons es diu, no es el moment polític adequat i d'altres perquè altes instàncies no han determinat alguns aspectes sobre els símbols i precedències i cal esperar fins que quedi tot definit.
